

Pars prima de vniuerso

Velotioris motus q̄ id quod est tardioris
Segtur igr̄ vt sit in huiusmodi motibus
p̄us z posterius fm̄ tempus. quapropter
z tempus z p̄pter hoc possibile fuit fuisse
tempus ante creationē mundi. Nō ē igr̄
necesse tempus incepisse a creatiōe m̄di
vel mundum incepisse in inicio temporis

Espondebo igr̄ in p̄mis h̄is rati
o onibus z p̄bationib⁹ Auicenne z
dicā. q̄a sup̄ eo q̄ dic̄ de p̄cessione
creatoris iam responsum ē in eo q̄ dixi t̄i
bi. q̄ creato: p̄cessit mundū eternitate sua
qualē etiā desc̄psi tibi. z fuit ante mundū
anterioritate nō t̄pis. id ē nō p̄teriti v̄l flu
ente. Sed anterioritate eternitatis stante
semp̄ in p̄sencialitate sua. Et debes hic sci
re q̄a ante t̄pis z ante eternitatis nō dicū
tur vniuoce neq; vna intentiōe. Sicut ne
q; duratio t̄pis et duratio eternitatis z p̄
pter hoc compationes fm̄ p̄us z posteri⁹
non h̄nt locū inter eternitatē et temp⁹ nec
inter veri nois eternū z t̄pale. Vniuo cum
ei est omne cōpabile sic ait Aristotel. quē
admodum igr̄ nō est recipiēda compatio
inter tempus z numerū vel locū. vt dicatur
q̄a t̄pus ē maius loco z nūero. aut econ
uerso. Sic nec inter eternitatē z temp⁹ vel
inter creato: z mundū aut aliud tempale
Attēde etiā quia ante et post. Similiter p̄
us z posterius fuit z erit intentiones sunt
temporis z p̄pter hoc fluxus atq; successi
ones z p̄teritiones. Et scito q̄a similes lo
cutiones sunt cū dicis aliquid fuit ante mun
dū et cū dicis aliquid esse extra mundū vel
vltra mundū. quē admodum enim mun
dus nec habet extra. nec habet vltra cū sit
omnia continēs et ambiēs. Sic tempus
q̄ cepit a creatione m̄di nōn habz ante
vel p̄us cum sit omnia t̄pa cōtinens intra
se tanq; p̄tes suas. Scito etiā q̄a gr̄mati
ce doctores nugatoriā z non satis gr̄ma
ticā dixissent locutiones istas. Si q̄s enī
quereret. si esset ī summo celoz ab aliquo
posses ne extendere manū tuāz vltra pla
ne. Responderet ei q̄a non loqueretur. z
q̄a vox eius essz sine intellectu. Sicut si in
terrogaret. vidisti ne hominē qui ē asinus
quē admodum enim hic implicat impossi
bile videlicet hominē esse asinū. Sic z il
le implicat locūz esse qui non sit mundus
aut intra mundū. Iste autē locutiones q̄
aliquid fuit ante mundū aut nihil in inten
tione quā dixi nō contradicūt sibi inuicem
quemadmodū nec iste aut vidisti hominē

q̄ est asinus aut non vidisti z q̄ plus ē nō
dicūt aliquid nō solū non sibi inuicem cōtra
dicunt. qui enim querit vtrū ante incium
temporis fuisset aliquid cum ante sit intēio
t̄pis. secundū est ac si quereret. vtrū in t̄pe
quod p̄cessit incium temporis fuerit aliquid.
Similiter z q̄ querit vtrū extra mundum
sit aliquid vel vltra idem est. ac si quereret
Utrum aliquid sit in loco qui est extra mū
dum. Nemo autē intelligēs iudicat istas
locutiōes veras locutiones esse aut respō
sione dignas.

Daliā vero rationem cui ip̄e val
a de innititur z quā dicit esse veri ac
puri intellectus testimonii plane.
Respondendū est q̄a non est verū huius
modi testimonii z p̄pter hoc non est veri
ac puri intellect⁹ assertio. Declaratio autē
h̄mōi ē qm̄ aut possibile ē creato: creare
substanciā aliquā cui⁹ creatio nō indige
at adiuuari aliquo eoz q̄ sūt aut nō ē pos
sibile hoc aut nō ē possibile creato: incō
ueniens est etiā apud ip̄m auicennā. qua
re necesse habet hoc confiteri. Nihilomis
nus tamen declarabo hoc esse verū et di
cā. q̄a potentia creatoris nō est sup̄ quod
dam possibile t̄m sed est sup̄ possibile ab
solute. z p̄pter hoc sup̄ omne possibile v̄l
creabile in se. Causa autē in hoc est quoni
am potentia creatoris non esset in vltimī
tate amplitudinis cū esset restricta ad que
dā possibilia. longe em̄ amplius ē possibi
le in se simpliciter q̄ quoddam possibile.

Amplius. Influxū et receptibile relati
ue ad inuicem dicuntur. quare non est al
terū altero amplius. Sicut igitur recepti
bile in vltimitate amplitudinis est ad om
nes influentias. q̄d ē dicere q̄a non est ali
ud sup̄ quod cadere possit aliqua influen
tia. Sicut influxiū p̄mū z maximū in vlti
mitate amplitudinis est ad influentias.
vt nec actu nec potentia nec etiā intelligē
tia sit influentia que non sit ab eo vel que
esse non possit ab eo. Neq; enim amplioz
debet esse alueus receptibilitatē ad recipi
endum q̄s fons relative dictus ad ip̄m q̄n
tum ad influendū. Amplius. Ponam
ip̄i auicenne exemplū in p̄p̄a intelligētia
quā dicit esse nobilissimū omniū creato:
et necesse in corpe nec p̄dere ex corpe nec
etiā ex aliquo eorum que sunt nisi ex solo
creatore. Constat autem q̄a impossibile ē
intellectui nostro ymaginari aliam similitē
intelligentiam et considerationem facere